

ע"פ 1523/15 - מג'אהד מסרי נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "עפ 1523/15 - מג'אהד מסרי נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(4), 14214(27/12/2015)";
{p.IDHidden{display:none

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים ע"פ 1523/15

לפני:
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת ע' ברון
מג'אהד מסרי
המערער:

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 15.1.2015 בת"פ
2935-05-13 שניתן על ידי כבוד השופטת ר'
פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: כ"ה בכסלו
התשע"ו (7.12.2015)

בשם המערער: עו"ד יחיא מוסטפא

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול

פסק-דין
השופטת ד' ברק-ארז:

1. בפנינו אדם בא בימים שהורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שסרה לחנותו בשכונת מגוריהם בירושלים. מה צריך להיות עונשו בשים לב לחומרת העבירה, להשלכתה על הקטינה ולנסיבותיו האישיות? זו השאלה שעמדה להכרעתנו, לאחר שהמערער חזר בו מן הערעור על הרשעתו.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. נגד המערער הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 2935-05-13) שייחס לו עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) וכן בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). על-פי האמור בכתב האישום, המערער נגע במתלוננת, קטינה ילידת 2004, שהייתה באותה עת כבת 9, באופן הבא: הוא דחף אותה לפינת חנותו, אחז בה בחוזקה, נישק אותה תוך החדרת לשונו לפיה, לחץ על חזה ובטנה מספר פעמים, וכן הכניס את ידו מתחת לחצאיתה כך שלחץ באמצעות אצבעותיו על איבר מינה, מעל לתחתוניה ולגרביונים שלבשה, תוך שהוא מסב לה כאב. המערער ניסה להוריד בכוח את חצאיתה של המתלוננת מספר פעמים אך לא הצליח בכך בשל התנגדותה.

3. מטעם התביעה העידו המתלוננת, חוקרת הילדים שחקרה אותה, וכן בני משפחה, אנשי צוות בבית הספר שבו היא לומדת, שוטרים ואנשי מקצוע. המערער כפר מכול וכול במיוחס לו. בית המשפט המחוזי (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) הרשיע את המערער ביום 7.9.2014 לאחר ששמע את מכלול העדויות והתרשם, בין השאר, ממהימנות עדותה של המתלוננת, שלה הוא מצא חיזוקים רבים בחומר הראיות.

4. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי שמע את טיעוני הצדדים לעונש. המדינה עמדה על חומרת העבירה, כמו גם על כך שהמערער ניצל את מעמדו וכוחו בביצועה, תוך ניצול אמונה של הקטינה. כמו כן, הוגש לבית המשפט המחוזי תסקיר נפגעת עבירה אשר ממנו עלה כי הקטינה עברה חוויה טראומטית שהותירה בה את חותמה. מנגד, המערער טען כי יש להקל עמו ולהתחשב בו, בשים לב לגילו המבוגר, לכך שהוא נעדר עבר פלילי, למצבו הרפואי ולקושי האישי שהוא חווה בשל הבושה החברתית והפגיעה במעמדו.

5. לאחר ששקל את הנסיבות לחומרא ולקולא, ביום 15.1.2015 גזר בית המשפט המחוזי את עונשו של המערער והשית עליו עונש מאסר בפועל של 15 חודשים (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי של 15 חודשים כשהתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מסוג פשע, וכן פיצוי למתלוננת בסך 15,000 שקל. ריצוי עונש המאסר עוכב עד למתן פסק דין בערעור.

הערעור שבפנינו

6. מלכתחילה, הערעור שהוגש לבית משפט זה התייחס הן להכרעת הדין והן לגזר הדין. במהלך הדיון שהתקיים בפנינו ביום 7.12.2015, הצביע בא-כוחו של המערער, שטען בעניין זה ברגישות, בין השאר על הבושה הקשה שהמערער מתמודד עמה ועל קשיים, לשיטתו, בעדותה של המתלוננת. עם זאת, בסופו של דבר, ולאחר שהשלים הטיעון – הודיע בא-כוח המערער כי הוא חוזר בו מן הערעור על הכרעת הדין ומבקש להתמקד בערעור על גזר הדין. בהתאם לכך, המשך הדברים יתייחס רק להיבט זה.

7. הטיעון בעניין עונשו של המערער מתמקד במעמדו החברתי הרם, בכך שמדובר בכישלון בודד של אדם משכיל נעדר עבר פלילי, ובמצבו הכללי של המערער שכיום הוא כבן 76. אשר על כן, נטען כי יש להקל עם המערער – בין על דרך הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ובין על דרך קיצורו של עונש המאסר.

8. מנגד, המדינה טוענת כי דין הערעור להידחות. המדינה מצביעה על אופייה המכוער של העבירה ועל הפגיעה במתלוננת, כפי שזו עולה מתסקיר קורבן העבירה. לשיטת המדינה, ההתחשבות במערער באה לידי ביטוי כבר בעונש שהושת עליו. באת-כוח המדינה הביעה, עם זאת, את הסכמתה למתן תקופת היערכות מתאימה למערער בטרם יתייצב לריצוי עונשו.

9. בשולי הדברים יוער כי בהחלטתנו מיום 10.12.2015 אפשרנו לצדדים להבהיר האם קיים טעם לאסור על פרסום שמו ופרטיו המזהים של המערער. המערער ביקש ששמו לא יפורסם בהתחשב בגילו ובמצבו, ואילו המדינה טענה כי אין הצדקה להיענות לבקשה זו מאחר שלא מתקיימים בעניינו של המערער החריגים המצדיקים זאת. לאחר ששקלנו את הדברים אנו סבורות כעמדת המדינה, כי בעת הזו אין עוד טעם לאסור על פרסום שמו ופרטיו המזהים של המערער, ועל כן יוסר איסור הפרסום מעליהם.

דין והכרעה

10. לאחר ששקלנו את הדברים החלטנו כי דין הערעור להידחות.

11. העבירה שביצע המערער היא חמורה ביותר. הוא פגע בגופה של ילדה צעירה, ובכך פגע גם בנפשה, בתחושת הביטחון שלה ובשלמות עולמה. למרבה הצער, הדברים עולים באופן ברור מתסקיר קורבן העבירה.

12. בית משפט זה כבר עמד על ההחמרה הנדרשת בענישתם של עברייני מין, ובפרט כאשר קורבן העבירה הוא קטין (ראו למשל: ע"פ 2147/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.9.2014)). אכן, לצדו של שיקול זה עומדים שיקולי ענישה נוספים, ובהם נסיבותיו האישיות של מי שהורשע בדין. מקובלת עלינו עמדת המדינה כי נסיבות אלה הובאו בחשבון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. ניתן להבין כי ההרשעה והעונש קשים על המערער, שזוהי הרשעתו הראשונה. אולם, עלינו לשוות נגד עינינו גם את קורבן העבירה ובהקשר זה את הלימתו של העונש.

13. אשר על כן, החלטנו לדחות את הערעור. המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבימ"ר ניצן ביום 14.2.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס.

ניתן היום, ט"ו בטבת תשע"ו (27.12.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת